

Nr 259

Av fru Lindberg och herr Alemyr, om utredning angående rening av avloppsvatten från industrin, m. m.

(Lika lydande med motion nr 198 i Första kammaren)

Frågan om stödåtgärder för investeringar i vatten- och luftvårdande syfte har varit föremål för diskussion under flera år, bland annat i olika utredningar och betänkanden.

Som exempel kan nämnas SOU 1965: 8 och SOU 1966: 65 samt en utredning om vattenförsörjningsfrågor i Bohuslän 1966.

I SOU 1965: 8 påtalas bland annat: »Vattenvårdande åtgärder bör snarast vidtagas för att minska utsläppen från skogsindustrier och andra industrier av svårt vattenförorenande ämnen. Kostnaderna för industrierna kan vara betydande. Det kan ej anses obefogat att någon form av statliga stödåtgärder vidtages för att underlätta ett innehållande av de förorenande ämnena eller tillkomsten av industriella avloppsreningsanläggningar liksom för närvarande sker beträffande kommunala anläggningar.»

Frågan om liberalare avskrivningsregler för industrins investeringar i vatten- och luftvårdsåtgärder har motionsvägen vid flera tillfällen tagits upp i riksdagen. Så sent som 1967 tillstyrkte bevillningsutskottet enhälligt en utredning. I utskottets skrivning åberopades immissionssakkunnigas betänkande, och en skyndsamt utredning ansågs angelägen. Riksdagen biföll bevillningsutskottets förslag.

I immissionssakkunnigas betänkande anfördes bland annat följande:

Utomlands förekommer inte bara avskrivningslättnader för investeringar av ifrågavarande slag utan också kreditstöd och rena statsbidrag, som lämnas enskilda företag. Om saken anses tillräckligt trängande kan motsvarande åtgärder givetvis bli aktuella även hos oss. Man kan t. ex. tänka sig fall, då fråga uppkommer om att kräva effektiva reningsåtgärder av en äldre, grovt förorenande industri som är den enda i sin ort och därför har stor betydelse för arbetstillgången där. En sådan industri torde ej sällan vara ur stånd att själv klara upp finansieringsfrågan. Man kan då bli ställd inför problemet, om den skall få ekonomisk hjälp av något slag för att lösa sina föroreningsproblem.

Vi tror att det skulle vara synnerligen värdefullt om möjlighet fanns att tillgodose dessa behov. Det kan bli fråga om en relativt ringa insats om man jämför med de kostnader för lokaliseringpolitiska och arbetsmarknadspolitiska åtgärder som kan framtvingas om en industri på en sådan ort

icke kan fortsätta sin verksamhet. Självfallet måste det bli fråga om en omsorgsfull bedömning i varje särskilt fall.

Enligt statsverkspropositionen kommer naturvårdsverket för budgetåret 1968/69 att inom ramen för anslaget Bidrag till vatten- och avloppsanläggningar förfoga över 30 milj. kronor avsedda att i första hand användas som bidrag att stimulera och underlätta för kommunerna att bygga höggradiga reningsverk.

Industrins omedelbara behov av stöd till sina reningsanordningar bör enligt vår uppfattning bli föremål för en skyndsam utredning. I avvaktan på vad en sådan utredning kan komma att redovisa är det önskvärt att industrin i särskilda fall har en möjlighet att komma i åtnjutande av någon form av bidrag, eventuellt från det anslag som ovan nämnts.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att i brådskande fall bevilja bidrag från den i motionen nämnda särskilda anslagsposten under anslaget Bidrag till vatten- och avloppsanläggningar jämväl till industriella reningsanordningar av hög angelägenhetsgrad, samt

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t hemställa om en förutsättningslös utredning i hithörande frågor.

Stockholm den 23 januari 1968

Marta Lindberg (s)

Stig Alemyr (s)